

K

KULTUR
& NÖJE

06-7848447
otkultur@ot.fi

Den magiska lampan ger Aladdin (Markus Lytts) fina kläder, mat och till och med en prinsessa. Men magin varar inte för evigt får han lära sig.

FOTO: FRANK A. UNGER

Visuellt imponerande Aladdin

● "Aladdin och den magiska lampan" bjuder på vacker scenografi och lustiga karaktärer på Wasa Teater. Men denna gång räcker magin inte riktigt till slutet.

VASA. Direkt ridån går upp är vi i det mystiska Österlandet. Scenografin ger den rätta känslan, likaså musiken och kläderna. Kontrasten mellan palatset och Aladdin (Markus Lytts) och hans fattiga familj är slående.

Medan sultanen (Carola Sarén) och prinsessan Buldur (Carola Fri) lever i sus och dus kämpar 11-årige Aladdins föräldrar med att sy upp jeans. De har knappt pengar till mat. Aladdin måste också jobba och får inte gå i skola.

Aladdin är en drömmare. Direkt han får chansen smiter han ut och leker med kompisar. Men så dör Aladdins pappa (Jonas Bergqvist) plötsligt och kvar står Aladdin och hans mamma (Maria Udd) med överkomliga skulder.

NU DYKER en spåkvinnna (Agneta Lindroos) upp som påstår sig vara Aladdins faster. Hon vill att Aladdin tar sig ner i en grotta och hämtar upp en lampa till henne. Men i grottan finns en trädgård med gnistrande frukter i träden som Aladdin börjar plocka och hinner inte upp i tid med

"Roar gör en del moderna attiraljer i pjäsen, så som hämtmat och en röd scooter."

Roligast i pjäsen är utan tvekan sultanen, spelad av Carola Sarén. Här får sultanen råd av vesiren. FOTO: FRANK A. UNGER

lampan. Han blir fånge i grottan.

I mörkret fingrar Aladdin på lampan och plötsligt dyker det upp en ande. Anden (Jonas Bergqvist) säger sig kunna göra allt som Aladdin önskar och då önskar sig Aladdin förstås ut ur grottan.

Mamman förstår snabbt lampans

kraft och avråder Aladdin från att använda den mer.

MEN ALADDIN har blivit kär i prinsessan Buldur som han sett på stan och till och med fått dansa med. Han ber sin mamma ta de vackra ädelstensfrukterna från grottan som gåva till sultanen och be om prinsessans hand.

Sultanen blir smickrad men på inrådan av sin rådgivare, vesiren (Johan Aspelin), lovar han att Aladdin får gifta sig med dottern, på ett vill-

TEATER

Aladdin och den magiska lampan

Regi: Åsa Salvesen.

Text: Anna Simberg.

Scenografi: Erik Salvesen.

Musik- och ljuddesign: Markus Fagerudd,

Kostymdesign: Sofia Pantouvaki, Koreografi: Agneta Lindroos.

Mask- och perukdesign: Fia Derghokasian.

I rollerna: Markus Lytts, Maria Udd, Jonas Bergqvist, Agneta Lindroos, Carla Fri,

Carola Sarén, Johan Aspelin samt studerande från Novias scenkonst: Anna Högström,

Emma von Vendt, Kalle Halmén och Matilda Anttila.

kor. Aladdin måste bygga ett ståtligt palats till prinsessan med fyrtio salar smyckade med ädelstenar.

Det omöjliga blir möjligt då Aladdin igen tyr sig till lampans magiska krafter och han får sin prinsessa. Men spåkvinnan är på jakt efter lampan och avslöjar självklart Aladdin som får stå där med skammen.

SLUTET BLIR förstås ändå bra i denna familjepjäsa. Men slutet känns lite för kort och för enkelt. Den förväntan som byggs upp under pjäsens gång får inte riktigt en rättmätig avslutning. Kanske hänger det ihop med att man som publik inte riktigt hinner få sympatier för Aladdin i början av sagan. Visst förstår man att han har en fattig tillvaro, men han verkar ändå rätt nöjd själv.

Markus Lytts som Aladdin har en 11-årigs lättsamma steg och mimik. Övriga skådespelare gör också ett gott jobb och Carola Sarén är fenomenalt rolig som sultanen. Min 11-åring som sitter med i publiken har svårt att tro att den skäggige lille farbrorn faktiskt är kvinna.

DEN FÖRSTA AKTEN känns onödigt utdragen medan slutet hade kunnat vara mer nyanserat. Men det som trots allt gör "Aladdin och den magiska lampan" sevärd är det visuella. Scenografin fungerar utmärkt och kostymer och smink gör att skådespelarna är trovärdiga invånare i Österlandet. Förverkligandet av anden i flaskan är en rolig del av pjäsen. Roar gör också en del moderna attiraljer i pjäsen så som hämtmat och en röd scooter.

"Aladdin och den magiska lampan" når inte upp till tidigare familjepjäser som "Pojken och Stjärnan" eller "Pippi". De var pjäser som berörde och roade både gammal och ung. Aladdins sensmoral att vara ärlig är förvisso något som barnen förhoppningsvis tar till sig, men den där äkta magin skymtar bara ställvis denna gång.

Katja Nyman

katja.nyman@ot.fi

06-7848 447